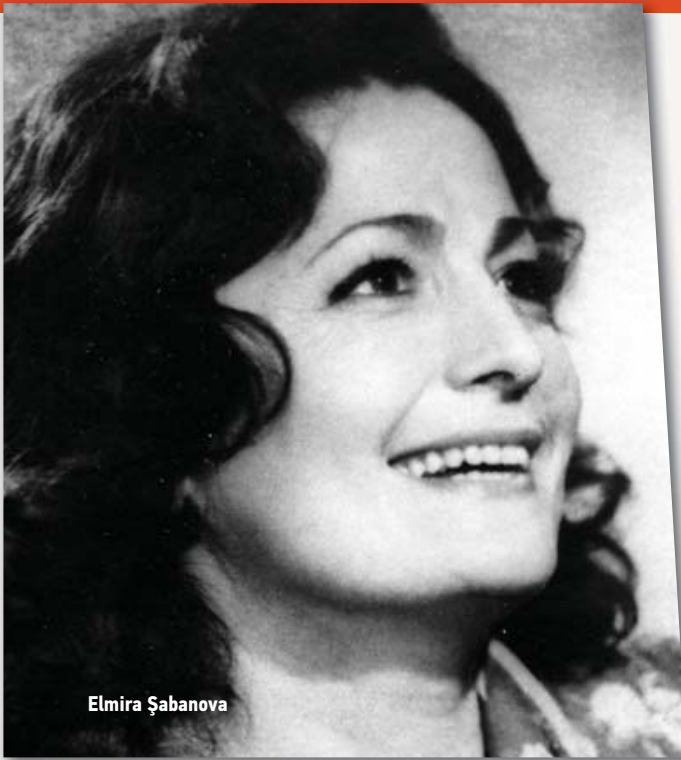

Elmira Şabanova: “Üzümdəki qırıqlar tamaşaçı sevgisinin bədəlidir”

Elmira Şabanova

Ömrümüzün, günümüzün bəzəyi olan xanımların şəninə nə qədər nəğmələr, poetik misralar qoşulub, böyük romanlar yazılıb. Neçə-neçə filmlərdə sevimli ana, ilahi məhəbbət nümunəsi kimi təcəssüm olunublar.

Respublikanın xalq artisti Elmira Şabanovanı tamaşaçıların çoxu 1960-cı ildə ekranlarda göstərilən “Səhər” filmində əsas rollardan birini (Sevda) ifa edəndən sonra görmüş və yadda saxlamışlar. O vaxt Elmira xanım filmə çəkiləndə çox cavan idi, cəmi 20 yaşı vardı. Bundan sonra klassik və müasir repertuardan yer alan filmlərdə onlarca rol ifa edib. Lakin müxtəlif illərdə yaratdığı Sevda (“Səhər”), Həmidə (“Ötən ilin son gecəsi”), Həmidə xanım (“Qəm pəncərəsi”), Ana (“Gecə qatarında qətl”), Alikin anası (“Gəmi saatinin sirri”), qayınana (“Gəlinlər”) surətləri onu, şübhəsiz, daha da məşhurlaşdırmışdır.

“Elmira xanım öz-özlüyündə maraqlı və diqqətçəkən insandır. Həyat və yaradıcılığı həmkarlarından heç birinin taleyinə, demək olar ki, bənzəmir. Ailə-məişət qayğıları ilə əlaqədar uzun müddət ekranda və səhnədə görünməsinə baxmayaraq xalq artistimizin adı milli kinematografiyamızın tarixinə həmişəlik həkk olunub. O, xoşbəxt insan və sənətkardır.

...Dünyada insaniyyətə, millətə və mədəniyyətə ən böyük xidmətlərdən biri artistlikdir. Artist üzünü unlayıb acı həqiqətləri sənətin şəkəri ilə şirinlədib camaata yedirir. Bu cəhətdən artistliyin yolları nə qədər ağır, tikanlı olsa da, qiymətlidir. Çünki nəticəsi parlaqdır.

Ə.B.Haqverdiyev

– Elmira xanım, siz xoşbəxtliyi necə təsəvvür edirsiniz?

– İlk növbədə, yaxınlarımla sağlam, xoşbəxt olduğumu görəndə mən də özümü xoşbəxt sayıram. Digər tərəfdən xoşbəxtlik zəhmət və iradə, əmək və səy nəticəsində əldə olunur. Xoşbəxt anlar dəqiqələr, uzaqbaşı günlərlə ölçülə bilər. Yəni insan hər vaxt ömrünün sonuna kimi xoşbəxt qala bilməz. Həyatda müəyyən bir hadisə ilə bağlı ən sevindirici anlar yaşayanda deyirsən ki, xoşbəxtəm. İnanın mənə, ya xətrini istədiyim adam olsun, ya da istəmədiyim, əgər o şəxs yaxşı bir film çəkirsə, yaxud teatrdə və kinoda dolğun obraz yaradırsa, sevincimin həddi-hüdudu olmur.

Xoşbəxtlik arzudur, hissdır. Bu duyğuları yaşaya bilməyən insanlar bədbəxtirlər. Başqalarının da sevincinə şərik olmağı bacarmalısan. Bizim folklorumuzda belə kəlam var: “Xeyri dilə qonşuna, xeyir gəlsin başına”.

– Sizi peşənizdən əlavə, həyatınızda ən çox sevindirən nədir?

– Bizim dövlətimizin içində kiçik dövlət olan gözəl ailəm. Bu həyatda məni daim sevindirən iki şeydir: ailəm və peşəm. Baxmayaraq ki ailə qurandan sonra uzun müddət sevimli peşəmdən ayrı düşmüşdüm, teatrın, kinonun həsrətini çəkirdim. Lakin seçimimdən razıyam: ləyaqətli övladlarım, nəvələrim, şirin-şəkər nəticələrim – Camalım və Fatiməm var. Nəticələrim məni yaşadır. Onları görəndə könüm açılır, cavanlaşıram, yaşım yadımdan çıxır...

– İnsan yaşa dolduqca zaman onun sifətinə əl gəzdirir. Bu sizi narahat etmir ki?

– Mən belə şeylərə normal baxıram. Yəqin ki, məşhur İtaliya kino-aktrisası Anna Maniyaninin grim ustalarına etirazı haqqında xəbəriniz var. Çəkilişdən öncə üzünə makiyaj vurmaq istəyənlərə belə demişdi: “Üzümdəki qırıqlara toxunmayın, onlar mənə bəla başa gəlib”. Gənclikdə bu sözləri eşidəndə böyük aktrisa bir az da gözümde ucalmış, ona heyranlığım artmışdı. İndi isə özüm o yaşdayam və anlayıram ki, bu təkcə gözəl sözlər deyil. Onları dilə gətirmək hər bir qadın üçün

ölümcül dərəcədə ağır və ağrılıdır. Siz mənim üzümdəki qırıqlara baxın. Onların hər biri ayrı-cara bir ömür hekayəsidir.

Belə bir misal çəkim. İnstitutda "Romeo mənim qonşumdur" tamaşasını hazırlayırdıq. İlk baxış günü eşitdik ki, kinostudiyadan bir neçə nəfər gəlib tamaşaya baxmaq istəyir. Kinorejissor Şamil Mahmudbəyov da onların arasında idi. Bir müddətdən sonra o həmin əsəri ekranlaşdırmalı oldu və baş rola məni dəvət etdi. Həmin filmə ikinci rejissor həyat yoldaşım Rüşət idi. Şamil müəllim ona deyir: "Rüşət, sən Elmiranın öz filminə çəkilməsinə, yaqin, etiraz etməzsən?" Rüşət etiraz edir və nəticədə həmin rola Ariadna Şengeləyə çəkilir. Bunun qırıqlara təsiri necə olmaya bilər? Həmin hadisə saysız qırıqlardan yalnız bircəyini təşkil edir.

– Bəs ən çox ovqatınızı təlx edən nədir?

– Təbii ki, hamımız insanıq və həyatda səhv edə bilərik. Lakin həqarət içimizdədirsə, bu çox pisdir. Mən onu bir neçə başlı əjdahaya bənzədirəm; başlarının adları – ədalətsizlik, laqeydlilik, xəyanət, ikiüzlülük, yalan... Bütün bunlardan zəhləm gedir. Görəndə ki biri başqasını aldatmaq istəyir, əsəbiləşirəm.

Mən mənəvi təmizliyi sevirəm. Allah da mənəviyyəti zənginləri sevir. Belə insanlar heç kəsə pislik eləməzlər, namuslu həyat sürürlər, əllərindən yalnız yaxşılıq etmək gəlir.

İkiüzlülükdən danışırıq... 1992-ci ildən hər il məni "əməkdar artist" fəxri adına təqdim edir, sonra da adımlı siyahıdan çıxarırdılar. Nə var, nə var, adımlı silən şəxsi tənqid etmişdim. Tənqidi isə bizdə ümumiyyətlə sevmirlər.

– Sizə xas olan hansı keyfiyyəti daha çox qiymətləndirirsiniz?

– Əlbəttə, düzlüyü. Əgər biz düz sözü vaxtında deyə bilməsək, belə çıxır ki, yalan içində yaşamalıyıq? Doğru deyiblər: "Doğru sözdən xəta gəlməz". Hər hansı məsələ ilə bağlı fikrimi əyri yolla deyil, düzünə bildirəndə çoxları mənimlə razılaşırlar. Çox vaxt övladlarım mənə deyirlər ki, başqasının işinə qarışma. Mən də cavab verirəm ki, bu adam düz hərəkət etmir, düz danışmır. Mən bunu görə-görə necə susum. Əlbəttə, düz söz dərman kimi acı olur. Lakin nəticəsi şirindir. Bəzən film zəif alındığı üçün, ya da qoyulan məsələlər məni qane etmədiyinə görə müəlliflərə fikrimi bildirməyi özümə borc bilirəm. Kimi mənimlə razılaşırlar, kimi də əksinə, inciyir. Bu onun öz işidir. Hər halda, "Kitabi-Dədə Qorqud"u oxumaq lazımdır. Orada deyilir: "Yalan söz bu dünyada olunca, olmasa yey!"

– Yoldaşınızın vəfatından sonra yenidən ailə qurmaq fikriniz oldumu?

– Ərimin vəfatından sonra mənə tez-tez belə bir sual verirdilər: "Yaşağıqlı xanımsınız, hələ cavansınız. Bu qədər kişi – cavanı, yaşlısı sizə xüsusi diqqət yetirir. Məgər siz ikinci dəfə ailə qurmaq istəməzdiniz?" Əlbəttə, hər bir qadın yaşına baxmayaraq həmişə sevmək və sevilmək istəyir. Həqiqətən, diqqət yetirənlər də az deyildi. Hətta onların arasında Bakıda kontraktla işləyən bir fransız-neftçi də var idi. Mənimlə ailə qurub Fransaya aparmaq istəyirdi. Lakin hamıya demişdim: "Mənim bir ərim olub, layiqli ailə başçısı, ər, ata, baba. Ömrümün sonuna kimi Rüşət mənim ürayımdadır. İkinci lazım deyil".

Mərhum sənətkarımız Şahmar Ələkbərova
"Yeni il" şənliyində

Həşiyyə: Rüşət Şabanovun etirafı: "Mən həyat yoldaşımın qarşısında çox günahkaram. Özüm kinorejissor ola-ola onu nə teatrda, nə də kinoda işləməyə qoymadım. "Səhər" filmindən sonra biz evləndik və mən ona elan etdim ki, qadının vəzifəsi övladlarını böyütmək, onların tərbiyəsi ilə məşğul olmaqdır. Nəticədə öz əlimlə istedadlı bir aktrisanı məhv etdim. Çoxları buna görə məni məzəmmət elədi. Sonralar, xeyli vaxt keçəndən sonra uşaqlar böyüdü və Elmiraya kinoda çəkilməyə icazə verdim. O, son illərdə 20-dən artıq filmə iştirak edib".

– Yaqin ki, çəkiliş vaxtları müxtəlif gözlənilməz hadisələrlə qarşılaşmısınız?

– Əlbəttə, rejissor və aktyor Ceyhun Mirzəyevlə bağlı bir əhvalatı danışmaq istəyirəm. "Əsl dost" filmi Nabranda çəkilərkən Ceyhun da bizimlə idi. O, filmə Fərmanın uşaqlığını oynayırdı. Bir gün Ceyhun qanıqara yanıma gəldi. Kimsə ona demişdi ki, Rüşət Şabanov mənimlə evlənmək istəyir. Nəhar vaxtı həmişə yanımda otururdu. Bu dəfə də belə oldu. Amma dinib-danışmırdı. Səbəbini soruşanda üzümə belə baxmadan hirsə cavab verdi: "Eşitdiyimə görə, o qoca kişi (Rüşət yaşca məndən xeyli böyük idi) səninlə evlənmək istəyir... Sən ona ərə getmə. Yaxşısı budur, sən gözlə, mən böyüyərəm, özüm səni alacağam. Nə olsun ki, 6 yaş səndən kiçiyəm.

Məni gülmək tutsa da, bürüzə vermədim. İllər keçdi. Ceyhun gözəl ailə qurdu, filmlərə çəkildi, quruluş verdiyi "Fəryad" filmində batalyon komandiri İsmayılın anası rolunda çıxış etdim. Amma hər dəfə Ceyhunun sözləri yadıma düşəndə məni gülmək tutur.

– "Gəlinlər" televiziya tamaşasında çox mehriban və tədbirli qayınana surətini yaratmısınız. Bəs qayınanınız sizə qarşı necə olub?

– Qayınanamla 11 il bir yerdə yaşamışam. O, xanım-xatın, lakin çox hökmlü qadın idi. Əvvəllər çox çətin keçirdi. Firuzə xanım Rüşətə məni çox qışqarırdı. Həyat yoldaşım orta mövqe tutmasaydı, bəlkə də o evdən getmişdim.

Ümumiyyətlə, gəlin-qayınana münasibətlərində gəlin diplomat olmalıdır. Gərək vəziyyəti ələ ala bilsən. Daxilən mümkündür ki, nəsa xoşuna gəlmir, ancaq bürüzə verməməlisən. Çünki yanında həyat yoldaşın var. Necə ki heç bir gəlin istəməz ki, əri anasına qarşı ədalətsiz,

hörmətsiz yanaşsın. Ailədə hər şey qarşılıqlı olmalıdır. Ər-arvad bir-birinə dəstək verəndə işlər də qaydaya düşür. Uşaqlar da belə mühitdə sağlam, firavan böyüyürlər.

Ona görə geniş danışırıam ki, cavanlar bu məsələyə laqeyid yanaşırlar. Oğul gərək ayrı-ayrılıqda anasına da, arvadına da eyni hörməti, məhəbbəti bəsləsin, onları bir-birinin ayağına verməsin. Oğulun ürəyində hərənin öz yeri, öz taxçası zəruridir. Və onları heç vaxt bir-birinə qatmaq yolverilməzdir.

Düzdür, gəlin qayınanasına hörmət və ehtiramla yanaşmalıdır. Əgər həyat yoldaşını sevirənsə, nə qədər qayınanadan narazı qalsan da, yadımdan çıxartmamalısan ki, məhz o qadın bütün qəlbinlə istədiyin insanı 9 ay bətnində gəzdirib, dözülməz əzabla dünyaya gətirib, əziyyətlə böyüdü, boya-başa çatdırıb, sonra da sənə etibar edib. Oğlu olan hər bir ana isə başa düşməlidir ki, gec-tez oğlu böyüyəndə sevecək, sevdiyi qız ilə ailə quracaq, ata olacaq... Və nəvələr də sənə doğma nəvələrimdir. Ona görə də heç bir ana öz övladının xoşbəxtliyinə mane olmamalıdır, qısqanclığı özündən uzaqlaşdırıb cavanların rahat güzəranı üçün şərait yaratmalıdır.

– **Hansı xasiyyətinizi aradan qaldırmağa səy göstərirsiniz?**

– Xeyirxahlığım, səmimiyyətim çox vaxt mənə mane olur. O mənada ki, kiminləsə dərindən bölüşsən, fikir mübadiləsi aparırsan, səni tərsinə başa düşür. Qaraqabaqlığı da bacarmıram. Bu zamanədə gərək bir qədər üzlü adam olasan. Mən bunu da bacarmıram.

– **Ətrafınızda olan adamlarda nəyi qiymətləndirirsiniz?**

– Ətrafımdakı adamlar gözəl insani keyfiyyətləri ilə fərqlənirlər. Belə bir atalar sözü var: "Su axar, çuxurunu tapar". Yəni insanlar əqidələrinə, dünyagörüşlərinə görə, həyata baxışlarına görə bir-biri ilə ünsiyyətdə olur, yaxınlıq edirlər. Əks təqdirdə onlar müxtəlif qütblərdə dayanardılar. Allaha şükür ki, mənim ətrafım da elə özümə oxşayır.

– **Hansı peşələr sizi daha çox cəlb edir?**

– **Jurnalistika. Yazıb-pozmaqdan çox xoşum gəlir. Bir sənətkardan müsahibə götürərsən, ona elə suallar verərsən ki, müsahibinin öz sözləri ilə iç dünyasını açmağa bilərsən. Yaxud hər hansı bir problemlə bağlı məqalə yazanda, ilk növbədə, əvvəlcə özün o problemin mahiyyətini dərk etməlisən, sonra onu hansı şəkildə oxuculara çatdıracağını düşünməlisən. Bu gün biz oxucular jurnalistikadan uzaq, peşəkarcasına yazılmayan cizma-qaralara daha çox rast gəlirik. Çünki bu çətin peşə ilə bəzən tamamilə başqa sənət sahibləri, qeyri-peşəkarlar məşğul olur və jurnalist adına kölgə salırlar. Bu barədə dahi Nizaminin məşhur ibrətamiz kəlamları çoxdur. Onlardan birində deyilir:**

**Hər kəs sənətindən yapışsa əgər,
Dünyada nə əksə, onu da biçər.**

Müdrək sözlərdir. Bax ona görə deyirəm ki, əgər aktrisa olmasaydım, mütləq jurnalistikani özümə peşə seçərdim.

– **Hobbiniz varmı? Əgər yoxsa, başqa nə ilə maraqlanırsınız?**

"Ötən ilin son gecəsi" filminin çəkilişi zamanı.
Elmira Şabanova, operator Valeri Kərimov və quruluşçu rejissor Gülbeniz Əzimzadə

– Əsas işim pedaqoji fəaliyyətlə bağlıdır. Əvvəllər isə filmlərə çəkilmək mənim hobbim idi. İllər ötdükcə başa düşdüm ki, əsas sənətim aktrisalıqdır. Bu, hobbii deyil, böyük sənətdir. Həmin sənətdən kənarda özümü təsəvvür etmirəm.

– **Sizə ən çox təsir edən film və tamaşa hansıdır?**

– Azərbaycan kinosunda sənətkarlarımız müxtəlif illərdə dəyərli filmlər yaradıblar. 1960-cı illərin sonunda istehsal olunmuş "Bir cənub şəhərində" filmi öz təzəliyi, real həyatımıza yeni baxışı ilə yadda qaldı. Sosial dram janrında çəkilmiş bu film ilə rejissor Eldar Quliyev milli kinematoqrafiyamıza yeni düşüncə tərzinə malik sənətkar gəldiyini nümayiş etdirdi. Çəkilən filmlərin arasında "İstintaq" filmi də qaldırılan problemə cəsarətli münasibətilə nəinki mütəxəssislərin, həm də geniş tamaşaçı kütləsinin diqqətini çəkdi. Təsədüfi deyil ki, rejissor Rasim Ocaqovun yaratdığı bu detektiv-publisistik film SSRİ Dövlət mükafatına layiq görülmüşdür.

Daha birinin də adını çəkmək istərdim. Bizim çox hörmətli yazıçımız İsa Hüseynovun ssenarisi üzrə rejissor Həsən Seyidbəylinin quruluş verdiyi "Nəsimi" tarixi-bioqrafik filmi bir neçə səbəbdən çox xoşuma gəlir. Birincisi, müasirlərimiz, xüsusilə gənclərimiz böyük Azərbaycan şairi İmadəddin Nəsimi haqqında çox az məlumatlı idilər. Filmlə tanışlıqdan sonra hürufi təriqətinin nəgməkarı, insan zəkasının gözəlliyinin tərənnümçüsü Nəsimi barədə, onun yaşadığı dövr haqqında lazımi məlumatı əldə edə bildilər. Bu çox vacib idi. İkincisi, film sənətkarlıqla çəkildiyi üçün böyük maraq doğurur. Üçüncüsü, Nəsimi rolunun ifaçısı, mənim tələbəm, bu gün məşhur aktyor kimi tanınan Rasim Balayevin bənzərsiz oyunu bizi çox sevindirir.

Pyeslərə gəldikdə isə klassik rejissorlardan Adil İsgəndərovun "Vaqif", Mehdi Məmmədovun "Canlı meyit" və "Ölülər", teatrda eksperimentlər aparən Tofiq Kazımovun bütün tamaşalarını bəyənilirəm.

İncəsənətdə eksperimentlər mənim xoşuma gəlir. Ümumiyyətlə, zəngin təxəyyülə, fantaziyaya malik, düşünən, axtarışlar aparən insanları sevirəm. Ona görə də Alim Qasimovu qeyd etmək istəyirəm. O, yerində saymır, yaradıcılıq axtarışları muğamla estradanın sintezinə gətirib çıxardı.

Rəşid Behbudov adına Mahnı Teatrında Bəxtiyar Xanızadənin quruluşunda baxdığım musiqi, pantomima və vokal sənətinin sintezi çox orijinaldır. Aktyor Evində "Əli və Nino" novator tamaşasına böyük məmnuniyyətlə baxmışam. Tamaşa ingilis rejissoru Piter Bru-

kun nəzəriyyəsinə tamamilə uyğun şəkildə həyata keçirilmişdir. Bu nəzəriyyəyə görə, dekorasiyadan minimum istifadə etməklə işığa və musiqiyə xeyli qənaət mümkündür.

– **Həyatınızda ilk dəfə kinokamera qarşısında dayananda nə hiss etdiniz?**

– Azərbaycan Dövlət Teatr İnstitutunun tələbəsi olarkən bizə sənətdən bir neçə müəllim, o cümlədən rejissor Tofiq Kazimov dərslər deyirdi. Lakin mənə bir aktrisa kimi ilk dəfə Tofiq müəllimdən də öncə kursun rəhbəri Məhərrəm Həşimov kəşf etdi. Hətta T.Kazimov məşq zamanı dedi: “Səndə aktyor sənətinə inam var.”

“1959–60-cı illərdə Bakı kinostudiyasında rejissor Ağarza Quliyev “Səhər” adlı tarixi-inqilabi filmi çəkirdi. T.Kazimov həmin filmə ikinci rejissor işləyirdi. Sevda roluna mənə məhz Tofiq müəllim dəvət etmişdi. Bu rola tanınmış rus aktrisası Tamara Kokova namizəd idi. Tamaşaçılarımız onu bir neçə Azərbaycan filmindən tanıyırdılar. “Bir qalının sirri” filmində Mətanət rolunda çəkilmişdi. Bu dəfə isə Sevdanın kino sınaq çəkilişindən mən qalib çıxmışdım. Çəkilməzdən əvvəl Tofiq müəllimlə xeyli məşq etmişdik. O mənə psixoloji tərəfdən də çəkilişlərə ələ hazırlamışdı ki, kamera qarşısında dayananda heç bir narahatlıq hiss etmədim. Lakin rejissor Ağarza Quliyevin “motor” deməsi ilə mən əvvəl anı olaraq diksindim və təbii ki, əsdim, sonra vəziyyətə girib kinokameranı yaddan çıxardım. Bunun ardınca rejissor Tofiq Tağızadənin “Əsl dost” filmində, hətta rejissor Muxtar Dadaşovun “Sabir” sənədli filmində də çəkildim.

“Səhər” filmindəki Sevda rolum barədə maraqlı bir faktı qeyd etmək istəyirəm. Rol o qədər də böyük deyil. Qətlə yetirilən Aslanı, yəni mənim sevgilimi dəfn etmək üçün aparanda milyonçu qızı Sevda özünü güclə izdihamın arasına salır. Son dəfə sevgilisi ilə vidalaşmaq üçün izdihamı yarıb irəliyə doğru can atır. Ağarza müəllim mənə demişdi ki, bu an hansı hissi keçirdin, onu ekspressiv olaraq ifa et. Mən də irəli cumanda qarşıda kişilərin çiynlərində tabutu görüb ucadan, var gücümə “Aslan!” deyər fəryad qopardım və elə o andaca doğru-dan da özümdən gedib bayıldım.

Epizod çəkildi, sonra nədənsə rejissor onu filmə salmadı, Sevda rolu mənə tanıtıldı. Zərafət deyil, bütün azərbaycanlıların dilində əzbər olmuş “Aslanın mahnısı” mənə həsr edilmişdi.

– **Azərbaycan yazıçılarından sizə yaxın olanlar kimlərdir və daha çox hansı əsərlərə üstünlük verirsiniz?**

– Vaxtilə milli yazıçılarımızın əsərlərini çox oxumuşam. M.İbrahimovun “Gələcək gün”, İ.Əfəndiyevin “Söyüdlü arx”, “Körpüsəlanlar”, S.Rəhimovun “Saçlı”, “Mehman”, İ.Şıxlının “Dəli Kür”, İ.Hüseynovun “İdeal”, bu gün artıq yaşlı nəslin yerini tutmuş Anarın “Beşmərtəbəli evin altıncı mərtəbəsi”, “Sizsiz”, Elçinin “Mahmud və Məryəm”, “Ağ dəvə”, F.Kərimzadənin “Qarlı aşırım” əsərləri maraqla oxunulur. Əksəriyyəti də artıq ekranlaşdırılıb. Natiq Rəsulzadənin yazı

tərzindən çox xoşum gəlir. Xarici yazıçılardan Tennesi Uilyams, Jan Kokto, Eduardo de Filippo, Jan Anuy, Viktor Hüqo çox sevdiyim ədiblərdir. İnstitutda işləyərkən bu yazıçıların bəzi əsərlərini səhnələşdirmişəm. Ayrıca heç bir yazıçının adını tuta bilmirəm. Hərənin öz dəstxəti, öz yazı üslubu. Bu gün yazıçılardan Çingiz Abdullayevin əsərlərini dünyanın hər yerində oxuyurlar. Onun adını mən necə çəkməyim? Yuxarıda adlarını çəkdiyimiz yazıçı və dramaturqlarımızın müasir Azərbaycan ədəbiyyatının inkişafında xidmətləri böyükdür.

– **Səyahət etməyi sevirsinizmi?**

– Əlbəttə, sovet dövründə bir çox sosialist ölkələrini, o cümlədən Çexoslovakiyanı, Polşanı, Macarıstanı, Almaniyanı gəzmışəm. Paytaxtları çox gözəldir. Qədim tarixə malik şəhərlərdir. Memarlıq abidələri, incəsənət muzeyləri... o qədər baxılası yerlər var ki. Bu yaşımnda dünya səyahətinə çıxmağı çox arzulayıram. O qədər arzularım var ki; məsələn, Venesiyani, su üzərində bərqərar olan şəhəri görmək istərdim. Yaponiyaya, Fransaya getmək ürəyimdən keçir.

– **Rejissor və aktyorlarla söhbət zamanı aydınlaşdı ki, onlar Elmira xanımı bir insan kimi də çox sevirlər. Bu barədə nə fikirləşirsiniz?**

– Onun-bunun qeybətini eləmirəm. Heç kimlə işim yoxdur. Kimsəni acılamıram, kobud rəftar etmirəm. Vəzifəsindən asılı olmayaraq hamıya eyni gözlə baxıram. Böyüklə böyük, kiçiklə kiçiyəm. Təvazökarlıqdan uzaq da olsa deməliyəm ki, yaqin, bu keyfiyyətlərə görə ətrafımın məhəbbətini qazanmışam.

– **Özünü nə arzu edərdiniz?**

– Baxmayaraq ki həyatda çətinliklərim çox idi, amma yaxşı yaşamışam. Müəllim oldum. Uşaqlarımı böyütdüm. Hər ikisinə savad və gözəl tərbiyə vermişəm. Nəvələrim var. Allaha şükürlər olsun ki, nəticə də gördüm. Anam-atam 70-ə çatmadılar, rəhmətə getdilər. Mən 2010-cu ildə 70-i vurdum başa. Nə vaxtsa bu dünyadan çox rahat köçəcəyəm. Amma bir arzum var: kinoda öz yaşımdan da böyük bir qarı surətini yaratmaq! ❖

Söhbətləşdi:
Aydın Kazımzadə

